

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 11.9.2009
COM(2009) 459 konč.

2009/0128 (CNS)

Predlog

UREDBA SVETA

**o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za
obtok**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Ozadje predloga

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Cilj tega predloga Uredbe je določiti postopke v zvezi s preverjanjem pristnosti eurokovancev in ravnanjem z evrokovanci, neprimernimi za obtok.

Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 določa ukrepe, potrebne za zaščito eura pred ponarejanjem¹. Med drugim je v tej uredbi določeno, da morajo kreditne ustanove in nekateri drugi ponudniki plačilnih storitev, kot so prevozniki denarja, izpolniti zahtevo po preverjanju pristnosti eurobankovcev in eurokovancev, ki so jih prejeli in jih nameravajo dati ponovno v obtok, ter zagotoviti, da se odkrijejo ponaredki.

Preverjanje pristnosti eurokovancev je do zdaj temeljilo na praksah, predstavljenih v Priporočilu Komisije z dne 27. maja 2005 o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z evrokovanci, neprimernimi za obtok². Predlog Uredbe pomeni pravno zavezujoče sredstvo, ki je zdaj potrebno, da se vzpostavi skupna metoda za preverjanje pristnosti eurokovancev, ki jo uporabljajo zadevne institucije, in uvede potrebni nadzor, ki ga izvajajo države članice.

• Splošno ozadje

i) Preverjanje pristnosti eurokovancev

Ponarejanje eurokovancev pomeni resno grožnjo, zlasti za kovance najvišjih vrednosti. Da bi bili evrokovanci varnejši za uporabnike, je treba redno preverjati pristnost kovancev v obtoku, s čimer se ponaredki odkrijejo in umaknejo iz obtoka. Obveznost v tem smislu je bila izrecno uvedena z Uredbo Sveta št. 1338/2001, kakor je bila spremenjena 18. decembra 2008. Ker so številne države članice sprejele postopke preverjanja pristnosti v skladu z določbami Priporočila Komisije z dne 27. maja 2005, so bile učinkovite metode za odkrivanje ponaredkov splošneje sprejete.

Toda v zvezi z ravniyo izvajanja metod za preverjanje pristnosti kovancev ostajajo med državami članicami precejšnje razlike. Neobstoj obveznega skupnega okvira za preverjanje pristnosti kovancev lahko v nekaterih državah članicah zadevne institucije ovira pri dejavnem iskanju ponarejenih kovancev. To ustvarja razlike po vsej EU glede stopnje zaščite valute. V tem okviru je cilj zadevnega predloga, da se v celotnem euroobmočju zagotovi učinkovito izvajanje skupnih postopkov preverjanja pristnosti eurokovancev, ki so v obtoku, ter mehanizmov nadzora teh postopkov, ki jih izvajajo organi.

ii) Eurokovanci, neprimerni za obtok

V postopku preverjanja pristnosti se v ponovni obtok vrnejo le pristni evrokovanci. Tako je treba vse druge predmete zavrniti, vključno z, večinoma, ponarejenimi kovanci in pristnimi

---

¹ Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem, UL L 181, 4.7.2001, str. 6. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 44/2009, UL L 17, 22.1.2009, str. 1.

² UL L 184, 15.7.2005, str. 60.

eurokovanci, ki niso več primerni za obtok. Poleg tega je ustrezno določiti, kako ravnati s temi neprimernimi eurokovanci. Eurokovanci lahko postanejo neprimerni za obtok zaradi dolge uporabe, poškodbe ali po naključju. Če so taki kovanci v obtoku, se težje uporabljajo, zlasti v avtomatih na kovance, pri uporabnikih pa to lahko privede do zmede glede pristnosti teh kovancev. Te kovance, neprimerne za obtok, je treba torej umakniti iz obtoka. Proces, povezan z umikom teh kovancev iz obtoka, se zato obravnava kot del postopkov, namenjenih zaščiti eurokovancev pred goljufijami in ponarejanjem.

Skupna pravila glede ravnanja z eurokovanci, neprimernimi za obtok, so potrebna tudi zato, ker v državah članicah s takimi kovanci različno ravnavajo, kar povzroča izkrivljanje. Dejansko se kljub izvajanju ustreznih določb iz navedenega priporočila Komisije pravila in pogoji od ene države članice do druge bodisi še vedno razlikujejo bodisi v nekaterih primerih sploh ne obstajajo. Nazadnje je treba tudi zagotoviti, da se ti neprimerni kovanci, umaknjeni iz obtoka, uničijo, zato da ne bi mogli postati predmet goljufij.

2. Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi in ocena učinka

Potreba po takih zavezujočih skupnih pravilih v zvezi s preverjanjem pristnosti eurokovancev in neprimernih eurokovancev je bila poudarjena v okviru ocene navedenega priporočila Komisije, ki je bila opravljena v skladu s členom 12 Priporočila. To je bilo izvedeno v sodelovanju z državami članicami, ki so na splošno podprle trenutno predlagane določbe. Zaradi ocenjevanja so bile organizirane številne delavnice in srečanja, ki so se jih udeležili tudi predstavniki zasebnega sektorja.

Predlagani ukrepi so zasnovani tako, da se preprečijo motnje v delovanju zadevnih institucij. Predlagano je predvsem, da se preverjanje pristnosti eurokovancev opravi z ustreznimi napravami za razvrščanje kovancev ali pa ga opravi usposobljeno osebje. Ugotovljeno je bilo, da so zadevni glavni akterji, in sicer družbe za prevažanje denarja, že opremljene z visoko zmogljivimi napravami, ki so prilagojene za odkrivanje ponaredkov ali pa jih je mogoče zlahka prilagoditi za tako odkrivanje. Kadar institucije ročno preverjajo pristnost, so zadevni uslužbenci (blagajniki) ponavadi opravili ustrezno usposabljanje.

Z uporabo obstoječih postopkov in opreme za razvrščanje kovancev se lahko zato preverjanje pristnosti eurokovancev izvaja brez prekinjanja denarnega cikla in ustvarjanja potrebe po večji naložbi.

3. Pravni elementi predloga

• Povzetek predlaganih ukrepov

Predlagani postopki temeljijo na praksah, določenih v Priporočilu Komisije z dne 27. maja 2005 o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok³, pri čemer je treba upoštevati oceno delovanja Priporočila.

V predlog Uredbe so zajete določbe glede:

- i) preverjanja pristnosti eurokovancev

---

³ UL L 184, 15.7.2005, str. 60.

Zadevne institucije morajo zagotoviti, da se preverjanje pristnosti eurokovancev izvaja bodisi z napravami za razvrščanje kovancev, ki so sposobne prepoznati ponaredke, bodisi to ročno opravi usposobljeno osebje. Naprave za razvrščanje kovancev je treba prilagoditi na podlagi testa odkrivanja ponaredkov, katerega podrobnosti določi Evropski tehnični in znanstveni center („European Technical and Scientific Centre“). Možnosti za testiranje teh naprav bodo na voljo pri nacionalnih analitskih centrih za kovance ter pri Evropskem tehničnem in znanstvenem centru, Komisija pa bo objavila seznam naprav, ki so uspešno opravile test. Za nadzor delovanja sistema za preverjanje pristnosti eurokovancev bodo odgovorne države članice.

ii) ravnanje z neprimernimi eurokovanci

Države članice ne umaknejo iz obtoka le ponarejenih kovancev, ampak tudi prave eurokovance, ki niso več primerni za obtok. Povrnejo tiste kovance, ki postanejo neprimerni za obtok zaradi dolge uporabe ali poškodbe, lahko pa zavrnejo povračilo kovancev, ki so postali neprimerni za obtok zaradi namerne predelave. Pristojne službe držav članic bodo zaračunale 5-odstotno takso na nominalno vrednost predloženih neprimernih kovancev, lahko pa tudi ponudijo obsežne izjeme tistim podjetjem, ki tesno sodelujejo z organi pri izločanju ponaredkov in neprimernih kovancev s trga. Pri predložitvi kovancev se zahteva posebno pakiranje, države članice pa morajo uničiti neprimerne kovance, umaknjene iz obtoka.

Obstaja tudi določba glede poročanja in komunikacije, da je državam članicam predstavljen celoten pregled zadevne dejavnosti.

Predlagani postopki v zvezi z eurokovanci dopolnjujejo tiste, ki jih je predlagala Evropska centralna banka glede odkrivanja ponarejenih eurobankovcev in njihovega razvrščanja po primernosti.

Predlagani ukrepi so namenjeni državam članicam, ki uporabljajo euro kot svojo enotno valuto. Pri tem je treba upoštevati, da so metode za preverjanje pristnosti eurokovancev v manj popolni obliki že določene za države članice, ki niso del euroobmočja, v okviru spremembe Uredbe št. 1338/2001.

• **Pravna podlaga**

Pravna podlaga je člen 123(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti tretji stavek člena 123(4) Pogodbe.

• **Načelo subsidiarnosti**

Čeprav člen 106(2) Pogodbe ES dodeljuje odgovornost za izdajanje kovancev državam članicam, se ukrepi o skupni uporabi v državah članicah, ki so uvedle euro kot svojo enotno valuto, sprejemajo na ravni Skupnosti, v glavnem jih sprejema Svet. Taki ukrepi se nanašajo bodisi na uskladitev apoenov in tehničnih specifikacij na podlagi člena 106(2) bodisi, pogosteje, na zaščito eura na podlagi tretjega stavka člena 123(4). Zaradi potrebe po ukrepanju na ravni Skupnosti je bila zlasti, kar zadeva ponarejene eurokovance, sprejeta

Odločba Sveta 2003/861/ES⁴, v skladu s katero države članice Komisiji poverijo usklajevanje dejavnosti pristojnih tehničnih organov za zaščito eurokovancev pred ponarejanjem.

Glede posebnega vprašanja preverjanja pristnosti eurokovancev pa se je na ravni EU začelo ukrepati s Priporočilom Komisije z dne 27. maja 2005. Na podlagi Priporočila so nekatere države članice sprejele posebno zakonodajo, medtem ko jih večina izvaja določbe Priporočila na osnovi splošnih nacionalnih pravil. S sprejetjem izrecne zahteve glede preverjanja pristnosti kovancev z Uredbo št. 1338/2001 je jasno, da je potreben enoten postopek za preverjanje pristnosti eurokovancev. Za to so potrebni postopki, določeni na ravni EU⁵.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti. Določbe, vključene v ta predlog, ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseg ciljev zaščite eurokovancev pred ponarejanjem in ravnanja z neprimernimi eurokovanci. Poleg tega so predlagani ukrepi zasnovani tako, da se preprečijo motnje v delovanju zadevnih institucij.

- **Izbira instrumentov**

Izbrani instrument je uredba, ki je najprimernejši instrument, s katerim se zagotovi, da imajo eurokovanci enako raven zaščite pred ponarejanjem po vsej Uniji. Predlagana metodologija je namreč zelo specifična in jo je treba neposredno uporabljati, saj ne povzroča nacionalnih razlik.

4. Proračunske posledice

Predlog nima posledic za proračun Skupnosti.

---

⁴ Odločba Sveta z dne 8. decembra 2003 o analizi in sodelovanju v zvezi s ponarejenimi kovanci evra, UL L 325, 12.12.2003, str. 44.

⁵ Nacionalne določbe glede preverjanja pristnosti eurokovancev so skladne s predlaganimi skupnimi pravili, saj oboje temelji na Priporočilu Komisije z dne 27. maja 2005.

Predlog

UREDBA SVETA

o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti tretjega stavka člena 123(4) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije⁶,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke⁷,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁸,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito evra pred ponarejanjem⁹, določa, da morajo kreditne institucije in drugi ponudniki plačilnih storitev v okviru svojih plačilnih dejavnosti, kot tudi vsi drugi gospodarski subjekti, ki sodelujejo pri obdelavi bankovcev in kovancev ter njihovi distribuciji v javnosti, izpolniti zahtevo po preverjanju pristnosti eurobankovcev in eurokovancev, ki so jih prejeli in jih nameravajo dati ponovno v obtok, ter zagotoviti, da se odkrijejo ponaredki.
- (2) V Priporočilu Komisije 2005/504/ES z dne 27. maja 2005 o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok¹⁰, so določene prakse glede preverjanja pristnosti teh kovancev in ravnanja z eurokovanci, neprimernimi za obtok. Toda zaradi neobstoja obveznega skupnega okvira za preverjanje pristnosti kovancev lahko med državami članicami nastanejo različne prakse in tako ni mogoče zagotoviti enotne zaščite valute po vsej Skupnosti.
- (3) Za doseg učinkovitega in enotnega preverjanja pristnosti eurokovancev v celotnem euroobmočju je zato nujno uvesti zavezujoča pravila za izvajanje skupnih postopkov

---

⁶ UL C , , str. .

⁷ UL C , , str. .

⁸ UL C , , str. .

⁹ Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito evra pred ponarejanjem, UL L 181, 4.7.2001, str. 6. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 44/2009, UL L 17, 22.1.2009, str. 1.

¹⁰ UL L 184, 15.7.2005, str. 60.

preverjanja pristnosti eurokovancev, ki so v obtoku, ter mehanizmov nadzora teh postopkov, ki jih izvajajo državni organi.

- (4) V postopku preverjanja pristnosti se prepoznajo tudi pristni eurokovanci, ki niso več primerni za obtok. Če so taki kovanci v obtoku, se težje uporabljajo, zlasti v avtomatih na kovance, pri uporabnikih pa to lahko privede do zmede glede pristnosti teh kovancev. Te kovance, neprimerne za obtok, je treba umakniti iz obtoka. Torej so za države članice potreba zavezujoča skupna pravila o tem, kako ravnati s takimi pristnimi neprimernimi eurokovanci in kako jih povrniti.
- (5) Evropski tehnični in znanstveni center, ustanovljen z Odločbo Komisije 2005/37/ES z dne 29. oktobra 2004¹¹, mora nadalje opredeliti podrobne zahteve glede testiranja pri preverjanju pristnosti kovancev ter specifikacije za preverjanje neprimernih eurokovancev, da se doseže potrebna usklajenost pri izvajanju postopkov preverjanja pristnosti.
- (6) Ker države članice same zaradi razlik med nacionalnimi praksami ne morejo zadovoljivo dosegati učinkovitega in enotnega preverjanja pristnosti eurokovancev v celotnem euroobmočju, temveč je to mogoče bolje dosegati na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

---

¹¹ UL L 19, 21.1.2005, str. 73.

Poglavje I: Vsebina in opredelitev pojmov

Člen 1

Vsebina

V tej uredbi so določeni postopki, potrebni za preverjanje pristnosti eurokovanecv in za ravnanje z eurokovanci, neprimernimi za obtok.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „preverjanje pristnosti eurokovanecv“ pomeni postopek preverjanja, ali so eurokovanci pristni in primerni za obtok;
- (b) „eurokovanci, neprimerni za obtok“ pomenijo pristne eurokovance, ki so v postopku preverjanja pristnosti zavrnjeni oziroma katerih izgled je bil bistveno predelan;
- (c) „imenovani nacionalni organ“ pomeni nacionalni analitski center za kovance („Coin National Analysis Centre“) ali organ, ki ga določi zadevna država članica;
- (d) „institucije“ pomenijo institucije iz člena 6(1) Uredbe (ES) št. 1338/2001.

Poglavje II: Preverjanje pristnosti eurokovanecv

Člen 3

Preverjanje pristnosti eurokovanecv

1. Institucije zagotovijo, da se preveri pristnost eurokovanecv, ki so jih prejele in jih nameravajo dati ponovno v obtok. To zahtevo izpolnijo:
  - (a) predvsem z uporabo naprav za razvrščanje kovancev, vključenih na seznam naprav za razvrščanje kovancev iz člena 5(3); ali
  - (b) z usposobljenim osebjem.

2. Po postopku preverjanja pristnosti se vsi ponarejeni eurokovanci in eurokovanci, neprimerni za obtok, pošljejo imenovanim nacionalnim organom. Glede eurokovancev, neprimernih za obtok, se uporabljajo določbe iz Poglavlja III.
3. Za ponarejene eurokovance, poslane pristojnim nacionalnim organom v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 1338/2001, ni treba plačati taks za postopek ali drugih taks.

Člen 4

Zahtevano testiranje

1. Institucije poskrbijo, da njihove naprave za razvrščanje kovancev testirajo imenovani nacionalni organi ali Evropski tehnični in znanstveni center na podlagi testa odkrivanja ponaredkov. Namen takega testa je zagotoviti, da je naprava sposobna zavrniti znane vrste ponarejenih kovancev in vse druge predmete, podobne kovancem, ki niso v skladu s specifikacijami pristnih eurokovancev.
2. Evropski tehnični in znanstveni center določi tehnične specifikacije testa odkrivanja ponaredkov ter ustrezne pragove za sprejemljivost pristnih kovancev.

Člen 5

Prilagoditev naprav za razvrščanje kovancev

1. Zato da bi lahko proizvajalci naprav za razvrščanje kovancev pridobili podatke, ki so potrebni, da prilagodijo svoje naprave na odkrivanje ponarejenih eurokovancev, se lahko testiranje v skladu s členom 4 izvaja pri nacionalnih analitskih centrih za kovance, Evropskem tehničnem in znanstvenem centru ali, na osnovi dvostranskega sporazuma, v prostorih proizvajalca.
2. Po uspešno opravljenem testiranju naprave za razvrščanje kovancev se izda zbirno poročilo o testiranju, naslovljeno na proizvajalca naprave, kopijo pa se pošlje Evropskemu tehničnemu in znanstvenemu centru.
3. Komisija na svoji spletni strani objavi konsolidiran seznam vseh naprav za razvrščanje kovancev, za katere je Evropski tehnični in znanstveni center prejel ali pripravil pozitivno in veljavno zbirno poročilo o testiranju.

Člen 6

Nadzor in spremljanje, ki ju izvajajo države članice

1. Države članice z opravljanjem potrebnih nadzorov zagotovijo, da institucije izpolnjujejo obveznosti preverjanja pristnosti.
2. Države članice vsako leto opravijo preglede v prostorih institucij, da na podlagi testov odkrivanja ponaredkov preizkusijo pravilno delovanje reprezentativnega števila naprav za razvrščanje kovancev. Države članice po potrebi pridobijo

zagotovila, da je osebje, ki naj bi preverjalo pristnost eurokovanecv, ustrezno usposobljeno za ročno preverjanje pristnosti.

3. V vsaki državi članici je treba na leto preizkusiti tolikšno število naprav, da količina eurokovanecv, ki jo te naprave razvrstijo v navedenem letu, ustreza vsaj eni tretjini neto seštete skupne količine kovancev, ki jih je ta država članica izdajala od uvedbe eurokovanecv do konca predhodnega leta. Število naprav, ki jih je treba preizkusiti, je izračunano na osnovi količine treh najvišjih vrednosti eurokovanecv, namenjenih za obtok.
4. Države članice kot del teh letnih nadzorov spremljajo, kakšna je zmožnost institucij za preverjanje pristnosti eurokovanecv na podlagi:
  - (a) obstoja zapisanih pravil in organizacije za odkrivanje ponaredkov;
  - (b) dodelitve ustreznega števila človeških virov;
  - (c) obstoja zapisanega načrta vzdrževanja, katerega namen je ohranjati ustrezno raven zmogljivosti naprav, ter
  - (d) obstoja zapisanih postopkov za izročitev ponaredkov in drugih predmetov, podobnih eurokovanecem, ter kovancev, neprimernih za obtok, imenovanim nacionalnim organom.

Poglavje III: Ravnanje z eurokovaneci, neprimernimi za obtok

Člen 7

Umik in povračilo eurokovanecv, neprimernih za obtok

1. Države članice umaknejo iz obtoka eurokovanecv, neprimerne za obtok.
2. Države članice povrnejo ali nadomestijo eurokovanecv, ki so postali neprimerni za obtok zaradi dolge uporabe ali poškodbe. Države članice lahko zavrnejo povračilo tistih eurokovanecv, neprimernih za obtok, ki so bili predelani bodisi namerno bodisi v postopku, za katerega se upravičeno pričakuje, da bo učinkoval kot sprememba, brez poseganja v povračilo kovancev, zbranih v dobrodelne namene, kot so kovanci, vrženi v vodnjake.
3. Države članice zagotovijo, da se eurokovaneci, neprimerni za obtok, po umiku fizično in trajno uničijo, da ne morejo ponovno priti v obtok ali se predložiti v povračilo.

Člen 8

Takse za postopek

1. Od povračila ali nadomestitve predloženih eurokovanecv, neprimernih za obtok, se odbije taksa za postopek v vrednosti 5 % nominalne vrednosti teh eurokovanecv. Ta taksa za postopek se poveša za dodatno takso v višini 15 % nominalne vrednosti predloženih eurokovanecv, če se pristnost preverja za celotno vrečo ali kaseto, kot je določeno v členu 10.
2. Države članice lahko določijo splošne izjeme, skladno s katerimi taks za postopek ni treba plačati, kadar pravne ali fizične osebe, ki predložijo kovance, tesno in redno sodelujejo z imenovanimi nacionalnimi organi, ko se ponarejeni eurokovanci in eurokovanci, neprimerni za obtok, umikajo iz obtoka.
3. Prevoz in z njim povezane stroške morajo kriti pravne ali fizične osebe, ki predložijo kovance.
4. Ne glede na izjemo iz odstavka 2 je vsaka pravna ali fizična oseba, ki predloži kovance, na leto oproščena plačevanja takse za postopek od količine kovanecv, ki ni večja od enega kilograma eurokovanecv, neprimernih za obtok, na vrednost enote.

Člen 9

Pakiranje eurokovanecv, neprimernih za obtok

1. Pravna ali fizična oseba, ki predloži kovance, mora eurokovanecv, predložene za povračilo ali nadomestitev, razvrstiti po vrednosti v standardiziranih vrečah ali kasetah, kot sledi :
  - (a) vreče ali kasete zajemajo:
    - 500 kovanecv za vrednosti 2 EUR in 1 EUR,
    - 1 000 kovanecv za vrednosti 0,50 EUR, 0,20 EUR in 0,10 EUR,
    - 2 000 kovanecv za vrednosti 0,05 EUR, 0,02 EUR in 0,01 EUR,
    - pri manjših količinah – po 100 kovanecv vsake vrednosti;
  - (b) na vsaki vreči ali kaseti je treba natančno navesti osebo, ki je predložila kovance, skupno vrednost in vrednost po apoenih, težo, datum pakiranja ter številko vreče ali kasete. Oseba, ki predloži kovance, priskrbi pakirni seznam s pregledom predloženih vreč ali kaset;
  - (c) kadar je skupna količina eurokovanecv, neprimernih za obtok, manjša od zahtev iz točke (a), je treba te eurokovanecv razvrstiti po vrednosti in jih predložiti v nestandardni embalaži.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice po začetku veljavnosti te uredbe ohranijo zahteve glede pakiranja iz svojih nacionalnih predpisov.

Člen 10

Pregledi eurokovancev, neprimernih za obtok

1. Države članice pregledajo predložene eurokovance, neprimerne za obtok, kot sledi:
  - (a) prijavljeno količino je treba preveriti s tehtanjem vsake vreče ali kasete;
  - (b) pristnost je treba preveriti in vizualni izgled pregledati na podlagi vsaj 10-odstotnega vzorca predloženih kovancev.
2. Če so po teh pregledih ugotovljene nepravilnosti ali odstopanja od določb iz člena 9, se pregleda celotna vreča ali kasete.

Člen 11

Pretok informacij in komunikacija

Države članice zagotovijo, da so informacije v zvezi z organi, imenovanimi za povračilo ali nadomestitev, in posebni pogoji, kot so zahteve glede pakiranja in takse, na voljo na ustreznih spletnih straneh ter da so primerno objavljeni.

Poglavje IV: Končne določbe

Člen 12

Poročanje in komunikacija

1. Države članice Komisiji vsako leto predložijo poročila o svojih dejavnostih glede preverjanja pristnosti eurokovancev. V poslane informacije je treba vključiti število pregledov, opravljenih v skladu s členom 6(2), in naprav za razvrščanje kovancev, na katerih je bil izveden postopek testiranja, rezultate testa, količino kovancev, ki jim v teh institucijah preverijo pristnost, število analiziranih sumljivih eurokovancev ter število eurokovancev, neprimernih za obtok, ki so bili povrnjeni.
2. Komisija poroča Ekonomsko-finančnemu odboru o tem, kako se razvija preverjanje pristnosti eurokovancev in eurokovancev, neprimernih za obtok.

Člen 13

Uporaba

Ta uredba se uporablja v sodelujočih državah članicah, uvrščenih na seznam iz Priloge k Uredbi (ES) št. 974/1998.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik